Usnesení Nejvyššího soudu SSR ze dne 30.04.1976, sp. zn. 4 Co 24/76, ECLI:CZ:NS:1976:4.CO.24.1976.1

Číslo: 53/1977

Právní věta: Pri úvahe o tom, či je pre priznanie čiastočného invalidného dôchodku splnená podmienka podstatného poklesu zárobku, nemožno porovnávať priemer hrubých zárobkov žiadatela o dôchodok za posledných šesť mesiacov s priemernou mzdou iných pracovníkov dosahovanou v zamestnaní, ktoré žiadatel o dôchodok vykonával v čase vzniku nároku. /1/

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 30.04.1976

Spisová značka: 4 Co 24/76

Číslo rozhodnutí: 53

Číslo sešitu: 9-10

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Důchod, Sociální zabezpečení

Předpisy: 102/1964 Sb. § 18 128/1975 Sb. § 20

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 53/1977 sb. rozh.

Pri úvahe o tom, či je pre priznanie čiastočného invalidného dôchodku splnená podmienka podstatného poklesu zárobku, nemožno porovnávať priemer hrubých zárobkov žiadateľa o dôchodok za posledných šesť mesiacov s priemernou mzdou iných pracovníkov dosahovanou v zamestnaní, ktoré žiadateľ o dôchodok vykonával v čase vzniku nároku. 1)

(Uznesenie Najvyššieho súdu SSR z 30. 4. 1976, 4 Co 24/76)

Správa dôchodkov v Bratislave rozhodnutím zo 14. 5. 1975 zamietla žiadosť navrhovateľky o čiastočný invalidný dôchodok s odôvodnením, že podľa posudku Okresnej posudkovej komisie sociálneho zabezpečenia v P. B. z 5. 5. 1975 nie je navrhovateľka čiastočne invalidná podľa ustanovenia § 20 ods. 4 zákona č. 101/1964 Zb., a preto jej nemožno priznať čiastočný invalidný dôchodok.

Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodnutie Správy dôchodkov potvrdil s odôvodnením, že ani po doplnení dokazovania posudkom Krajskej posudkovej komisie sociálneho zabezpečenia v Ž. nedošlo pri posudzovaní zdravotného stavu navrhovateľky k odchylnému hodnoteniu a že teda navrhovateľka

pri súčasnom zdravotnom stave môže vykonávať doterajšie zamestnanie. Nespĺňa preto podmienky na priznanie žiadanej dávky.

V odvolaní proti uzneseniu súdu prvého stupňa sa domáhala navrhovateľka priznania čiastočného invalidného dôchodku a namietala, že jej zdravotný stav nebol dôkladne vyšetrený ani teraz ani v minulosti, hoci už roku 1966 bola zo zdravotných dôvodov na odporúčania lekára preradená na iné pracovisko. Uviedla, že sa u nej prejavuje aj podstatný pokles zárobku, lebo mzdu má o vyše 1/3 nižšiu ako iné pracovníčky v jej pôvodnom zadelení.

Najvyšší súd SSR uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil.

Z odôvodnenia:

Zdravotný stav žiadateľov o dávky zo sociálneho zabezpečenia posudzujú posudkové komisie sociálneho zabezpečenia ako osobitné orgány na to určené. Zdravotný stav navrhovateľky posudzovali Okresná posudková komisia sociálneho zabezpečenia v P. B. aj Krajská posudková komisia sociálneho zabezpečenia v Ž. Závery oboch týchto posudkových komisií sú zhodné v tom, že navrhovateľka nespĺňa z hľadiska zdravotného stavu podmienky ani na čiastočnú invaliditu, lebo pri zistenom zdravotnom stave je schopná vykonávať sústavné zamestnanie bez podstatného poklesu na zárobku. Terajšie zamestnanie vyhovuje jej zdravotnému stavu.

Navrhovateľka pracovala ako robotníčka od roku 1960 v n. p. G. v P.; najprv na trojvalci v oddelení dopravných pásov a teraz na šijacom stroji.

Navrhovateľka je osobou so zmenenou pracovnou schopnosťou od roku 1966. To však neznamená, že jej z toho dôvodu patrí čiastočný invalidný dôchodok. Týmto osobám sa poskytujú osobitné výhody a osobitná ochrana, avšak z ich zmenenej pracovnej schopnosti nevyplýva priamo nárok na čiastočný invalidný dôchodok.

U navrhovateľky neprichádza do úvahy aplikácia ustanovenia § 18 ods. 1, veta druhá, v tom čase platnej vyhlášky č. 102/1964 Zb. /2/ Porovnávanie hrubých zárobkov spôsobom, ako sa toho domáha navrhovateľka, prichádza do úvahy v prípadoch, ak dôchodok bol už priznaný, ale podľa skorších predpisov, a nebol určený z priemerného mesačného (ročného) zárobku, alebo ak sa pracovník stal čiastočne invalidným v čase prípravy na povolanie, alebo ak po priznaní dôchodku nastali podstatné zmeny v uvedených pomeroch pracovníkov. Navrhovateľke nebol doteraz priznaný čiastočný invalidný dôchodok; preto ani pokles zárobku, aj keby navrhovateľka splňala zdravotnú podmienku, nemožno zisťovať uvedeným spôsobom, t. j. porovnávať jej terajšie zárobky so zárobkami pracovníčok, ktoré teraz dosahujú pri obsluhe trojvalca na oddelení dopravných pásov.

Za uvedeného stavu, ktorý bol zistený, navrhovateľka nespĺňa podmienky na priznanie čiastočného invalidného dôchodku. Preto jej odvolaniu nebolo možno vyhovieť.

Súd prvého stupňa pri rozhodovaní vychádzal z úplných skutkových podkladov a dospel k správnym záverom. Preto bolo jeho rozhodnutie ako vecne správne podľa ustanovenia § 219 O. s. p. potvrdené.

1) Porov. č. 68/1971 Zbierky súdnych rozhodnutí a stanovísk (str. 207 – 208).

2) Porov. teraz § 20 vyhlášky č. 128/1975 Zb.